

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 49681/16
Spomenka PERGAR i drugi
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 22. veljače 2022. u odboru u sastavu:

Péter Paczolay, *predsjednik*,

Alena Poláčková,

Davor Derenčinović, *suci*,

i Liv Tigerstedt, *zamjenica tajnice Odjela*,

uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 49681/16) protiv Republike Hrvatske koji su podnositelji zahtjeva navedeni u priloženoj tablici („podnositelji zahtjeva”) koje je zastupao g. Z. Novaković, odvjetnik iz Zagreba, podnijeli Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 19. prosinca 2016.;

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada”), koju je zastupala njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik, obavijesti o zahtjevu;

očitovanja stranaka;

nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

PREDMET SPORA

1. Zahtjev se odnosi na navodno neučinkovitu istragu stradavanja bliskog srodnika podnositelja zahtjeva.

2. Sin, odnosno brat podnositelja zahtjeva, T.P., pretučen je na smrt u siječnju 2011. godine. U svibnju 2011. protiv triju osoba podignuta je optužnica zbog nanošenja teških tjelesnih ozljeda T.P.-u sa smrtnom posljedicom, a kazneni postupak protiv njih još uvijek je u tijeku. U međuvremenu je u kolovozu 2021. jedan od optuženika preminuo.

3. Podnositelji zahtjeva prigovaraju na temelju postupovnog aspekta članka 2. Konvencije zbog zakašnjele reakcije domaćih vlasti u odnosu na smrt njihova bliskog srodnika.

OCJENA SUDA

4. Sud ne mora ispitati sva pitanja koja su otvorile stranke, ali usredotočiti će se na prigovor Vlade o neiscrpljivanju domaćih pravnih sredstava.

5. U predmetu *Kušić i drugi protiv Hrvatske* ((odl.), br. 71667/17, 10. prosinca 2019.) Sud je utvrdio da je 2019. godine ustavna tužba postala djelotvorno domaće pravno sredstvo za prigovore u pogledu neučinkovitih istraga na temelju članaka 2. i 3. Konvencije (ibid., stavci 93. i 99.). Presudio je i da se u takvim predmetima treba primijeniti iznimka u vezi s pravilom o iscrpljivanju domaćih pravnih sredstava i da bi se od podnositelja zahtjeva u takvim predmetima trebalo zahtijevati da podnesu ustavnu tužbu čak i ako su podnijeli svoj zahtjev Sudu prije nego što se pokazalo da je takva tužba djelotvorno pravno sredstvo (ibid., stavci 101. – 105. i ondje navedeni predmeti).

6. Sud primjećuje da u ovom predmetu podnositelji zahtjeva nisu podnijeli ustavnu tužbu. Točno je da su svoj zahtjev Sudu podnijeli 19. prosinca 2016. godine, dok je, prema ocjeni Suda, ustavna tužba postala djelotvorno pravno sredstvo tek 2019. godine (vidi stavak 5. ove odluke).

7. Međutim, budući da je kazneni postupak u vezi sa smrću T.P.-a još uvijek u tijeku (vidi stavak 2. ove odluke), Sud smatra, kao u predmetu *Kušić i drugi* (gore naveden, stavak 106.), da podnositelji zahtjeva u ovom predmetu trebaju podnijeti ustavnu tužbu, pri čemu se podrazumijeva da im se razdoblje tijekom kojeg je postupak bio u tijeku pred Sudom ne bi trebalo računati na njihovu štetu.

8. Doista, u skladu s načelom supsidijarnosti, jednim od temeljnih načela na kojima se temelji sustav Konvencije, tuženoj državi trebalo bi pružiti priliku da stvari riješi putem vlastitog pravnog sustava prije nego što pred nekim međunarodnim tijelom odgovara za svoje radnje ili propuste.

9. S tim u vezi Sud ponavlja da pretpostavke članka 2. u njegovu postupovnom aspektu nadilaze fazu službene istrage i da, ako je istraga dovela do pokretanja postupka pred nacionalnim sudovima, postupak u cjelini, uključujući njegovu raspravnu fazu, mora zadovoljiti pretpostavke pozitivne obveze zaštite života primjenom zakona (vidi, primjerice, *Öneryıldız protiv Turske* [VV], br. 48939/99, stavak 95., ECHR 2004-XII).

10. Imajući u vidu odluke Ustavnog suda donesene od 2019. u kojima se opsežno primjenjuju kriteriji koje je Sud utvrdio prilikom ocjenjivanja je li istraga bila učinkovita, među ostalim i toga jesu li vlasti postupale s potrebnom brzinom i razumnom žurnošću (vidi, primjerice, *Naftiye Çetin i drugi protiv Turske*, br. 19180/03, stavak 42., 7. travnja 2009.; i odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske U-IIIbI-4222/2018 od

5. studenoga 2019. navedenu u predmetu *Kušić i drugi*, stavak 55.), Sud nema razloga sumnjati da će Ustavni sud revno ispitati prigovor podnositelja zahtjeva.

11. Sud naglašava da podnositelji i dalje imaju mogućnost, nakon završetka relevantnog postupka pred Ustavnim sudom, ili ako se taj postupak bude nerazumno odugovlačio, ponovno iznijeti svoje prigovore Sudu ako se i dalje smatraju žrtvama povrede Konvencije.

12. S obzirom na gore navedeno, Sud prihvaća prigovor Vlade. Zahtjevi se stoga moraju odbaciti na temelju članka 35. stavaka 1. i 4. Konvencije zbog neiscrpljivanja domaćih pravnih sredstava.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

utvrđuje da je zahtjev nedopušten.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 17. ožujka 2022.

Liv Tigerstedt
Zamjenica tajnice

Péter Paczolay
Predsjednik

PRILOG

Br.	Ime podnositelja zahtjeva	Godina rođenja	Državljanstvo	Prebivalište
1.	Spomenka PERGAR	1966.	hrvatsko	Macinec
2.	Marijan PERGAR	1961.	hrvatsko	Čakovec
3.	Miroslav PERGAR	1984.	hrvatsko	Čakovec

© 2022 Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava

Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava provjerio je točnost prijevoda, te proveo lekturu i pravnu redakтуру istoga.